

[Indenrigsministeren.]

at naar Fristerne er gjort saa korte, er det for derigennem at opfordre til hurtigst muligt at indsende Andragender, som saa bliver behandlet, og det er jo Mening, at Kommunalbestyrelserne i de forskellige Kommuner paa Forhaand skulde have Oplysning om, hvor store Beløb de kan vente at komme til at raade over til disse Formaal. Derfor kan man komme i Gang med disse Arbejder uden at afvente, at alle Andragender er indkommet og færdigbehandlet.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen spurgte, om ogsaa en Lejer kunde faa Laan i Medfør af denne Lov. Nej, det er i alt Fald ikke Mening, en Lejer har jo ingenting at give Pant i. Naar der staar, at Laanene skal sikres ved Panteret efter indestaaende Prioriteter inden for en Laanegrænse af højst 90 pCt. af Panteværdien, saa ligger deri, at det er umuligt at give en Lejer Laan til et Arbejde, han ønsker udført. Det er jo kun Ejeren, der kan optage Laan i Ejendommen, hvorimod Lejeren, saaledes som det ogsaa fremgaar, kan faa Tilskud til Istandsættelse.

Med Hensyn til det Mindstebeløb, som er nævnt i Bemærkningerne, skal jeg sige, at det er sat ind af administrative Hensyn. Det kan selvfølgelig diskuteres, hvor højt eller hvor lavt Mindstebeløbet skal være, men man kan ikke sætte dette Administrationsapparat i Gang for et helt lille Beløb, og naar Minimumsbeløbet er sat til 200 Kr., er det Mening, at Arbejdets Bekostning skal andrage mindst 200 Kr.; da man i Tilskud kan faa 30 pCt., vil det altsaa sige, at man kan faa 60 Kr. Det er selvfølgelig ogsaa Penge, men man kan ikke gaa i Gang med dette og faa Tilskud, naar det kun drejer sig om ganske smaa Beløb. Det maa dreje sig om Arbejder, som betyder noget for vedkommende, men jeg skal, som sagt, være villig til at forhandle om disse Grænser i det Udvalg, som jeg forstaar man vil foreslaa nedsat om Sagen.

Der er spurgt, om man ogsaa kan faa Tilskud til Istandsættelse af Butikker. Jeg skal dertil sige, at det er ikke Mening. Det er Mening, at der skal være Tale om Beboelsesejendomme, men det, at der er en Butik i Ejendommen, skal ikke kunne fratage den Karakteren af en Beboelsesejendom i Lovens Forstand. Der kan selvfølgelig forekomme Grænsetilfælde. Derfor maa der være Adgang til et vist Skøn, men det er altsaa ikke Mening, at der skulde kunne gives Tilskud til Reparationer og Vedligeholdelse af rene Forretningsejendomme eller -lokaler.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding)s Beklagelse over, at Bebyggelser med under 1 000 Indbyggere ikke kunde komme ind under Loven, skal jeg sige, at denne Bestemmelse er sat ind, fordi det jo er Kommunalbestyrelserne, der skal administrere Loven, og man har været bange for, at man i de Kommuner, hvor der ikke er nogen særlig bymæssig Bebyggelse, altsaa i mindre Kommuner og Landkommuner, ikke har det tekniske Apparat til at føre den fornødne Kontrol. Men jeg kan ogsaa sige til det ærede Medlem, at derigennem lider disse Kommuner ikke nogen Uret, for de er medtaget i Landbrugsministeriets Forslag om Istandsættelse og Reparationer af Landbrugsejendomme, idet der der staar „m. fl.“. Det er altsaa Mening, at ogsaa Beboelsesejendomme i Landdistrikterne kan faa Støtte gennem den paagældende Lov, saa dette Forhold har vi været opmærksomme paa, og jeg mener ikke, at her er nogen Vanskelighed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Chr. Jensen: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen mente, at Bestemmelserne i Byggeloven om Reparationer kunde komme til Anvendelse, hvor der var Tale om sundhedsfarlige Forhold. Det vilde være meget beklageligt, om disse Bestemmelser, som er saa klare og tydelige, gennem Fortolkning skulde løbe ud paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen tænker. Det har været Lovens Mening, at der skulde tages Sigte paa almindelig Vedligeholdelse i Lejligheder, og det er Magistraten, som bestemmer, i hvilket Forhold disse Vedligeholdelser skal foretages.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Jeg har saa lidt som det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen været i Tvivl om, hvad Hensigten med denne Paragraf i den københavnske Byggeslov var, men nogen Erfaring om, hvordan det gaar den Slags Paragraffer, har jeg jo samlet mig gennem Aarene, og jeg har ikke set noget Tilfælde, hvor man vilde gaa til at anvende den paagældende Paragraf under andre Forhold end dem, jeg her nævnte.

Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen haaber, at de københavnske Kommunal-